
Mietlica, st. 3, 4, 9, gm. Kruszwica, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 50-41/8 (st. 3, 4) i 5

Informator Archeologiczny : badania 33, 146

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

żelaznych. Analiza ceramiki wykazuje, że w zbiorze dominują ułamki naczyń ręcznie lepionych, częściowo słaboformująco obtaczanych na jednotarczowym kole garncarskim, należących do rodziny typów C (wg W. Łosińskiego), odmiany A (Feldberg-Kędrzyno). Fragmenty ceramiki pochodzące z jednego z obiektów reprezentują naczynia ręcznie lepione, bez widocznych śladów obtaczania, nawiązujące do rodziny typów A-B (typ Dziedzice-Sukow). Taka struktura zbioru pozwala wiązać odkryte relikty osadnictwa wczesnośredniowiecznego z okresem od połowy VII do VIII w.

MIETLICA, st. 3, 4, 9, gm. Kruszwica, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 50-41/8 (st. 3, 4) i 5

- osada kultury łużyckiej
- osady z wczesnego średniowiecza (faza C-D)
- osadnictwo z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych

Badania prowadzili doc. dr hab. Wojciech Dzieduszycki i dr Bożena Dzieduszycka (Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Poznaniu). Finansowane przez WKZ w Toruniu.

Badania wykopaliskowe prowadzono na stanowiskach przylegających bezpośrednio do grodziska wczesnośredniowiecznego (stanowisko I) w Mietlicy. Celem ich było określenie funkcji, chronologii i zasięgu stanowisk z racji zagrożeń wynikających z możliwości lokalizacji na ich terenie budownictwa rekreacyjnego i wnioskowanego wpisu do rejestru zabytków.

Mietlica, st. 3 – położone jest na północ od grodziska wczesnośredniowiecznego, na stoku opadającym ku brzegom Gopła. Założono pięć wykopów sondażowych biegnących na linii wschód-zachód. Stwierdzono wystąpienie warstwy kulturowej oraz obiektów o różnym charakterze, będących pozostałościami osady z fazy C i D wczesnego średniowiecza. Zarejestrowano sześć jam, pojedynczy piec oraz obiekt nr I, datowany na I. poł. X w., składający się z muru kamiennego przylegającego do dużego obiektu półziemiankowego wypełnionego warstwami popiołu, spalenizny, licznych materiałów archeozoologicznych (w tym szkielety zwierząt), ceramiki itp. Obiekt ten należy do wyjątkowych, rozpoznany został jedynie częściowo i można tylko przypuszczać, że pełnił funkcję kultową.

Mietlica, st. 4 – przylega od południowego wschodu do grodziska wczesnośredniowiecznego. Założono jedenaście wykopów sondażowych. Stwierdzono występowanie warstwy kulturowej i obiektów archeologicznych (jamy, paleniska) na przestrzeni 80 x 70 m. Odkryte obiekty wiążą się w większości z wczesnym średniowieczem. Uzyskano liczny materiał zabytkowy, w tym unikatowe srebrne okucie zakończenia pasa.

Mietlica, st. 9 – położone jest na wschód od grodziska wczesnośredniowiecznego, na stoku opadającym ku brzegom Gopła i jego dawnej zatoki. W wykopach sondażowych stwierdzono występowanie warstw kulturowych związanych z osadnictwem kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznym.

Przeprowadzone w 1999 roku badania sondażowe w Mietlicy dowiodły, że każde z wcześniej zlokalizowanych tu stanowisk archeologicznych zasiedlone było intensywnie w okresie wczesnośredniowiecznym, w ciągu doby plemienną. Odkryto znacznej grubości warstwę kulturową oraz liczne relikty zabudowy osad, a także cenne artefakty, które poświadczają rangę ośrodka mietlickiego we wczesnym średniowieczu. Wyjątkowej wagi odkryciem jest stwierdzenie istnienia najprawdopodobniej plemiennego ośrodka kultowego, lokalizowanego w pobliżu grodu.

MIKULICE, st. 4, gm. Kańczuga, woj. podkarpackie, AZP 104-80/132

- osada grupy tarnobrzeskiej z epoki brązu – wczesnego okresu epoki żelaza
- osada z okresu wczesnego średniowiecza (IX-XII w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez mgr Izabelę Mianowską (autorka sprawozdania, Usługi Archeologiczne Izabela Mianowska, Kraków). Finansowane przez Telekomunikację Polską S.A. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 134 m².